

Level of Development with Approach to Health Equity in Mazandaran Province

Rahelah Zafarian¹,
Ghasem Abedi²,
Ghahraman Mahmoudi³

¹ MSc Student Health Services Management, Islamic Azad University, Sari Branch, Sari, Iran

² Associate Professor, Health Sciences Research Center, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Hospital Management Research Center, Islamic Azad University, Sari Branch, Sari, Iran

(Received June 28, 2016 ; Accepted December 26, 2016)

Abstract

Background and Purposes: Several indices are involved in determining the levels of development in a country or a region. Among them, the most important is believed to be the health equity. The purpose of this study was to assess the level of health equity in selected cities in Mazandaran province, Iran, 2014.

Materials and Methods: A descriptive-analytic research was carried out in five cities in Mazandaran province including Babolsar, Sari, Tonekabon, Amol, and Noshahr. Relevant information was obtained from the management and planning organization database and health networks in these cities. Taxonomy was used for ranking the cities.

Results: The level of development in different indices ranged as follows: mortality and birth: 0.57 in Noshahr to 0.86 in Sari, disease and accidents: 0.50 in Amol to 0.88 in Tonekanon, environmental health and work: 0.69 in Sari to 0.89 in Babolsar, family health and education: 0.26 in Sari to 0.82 in Amol, and social welfare: 0.82 in Sari to 0.96 in Tonekabon.

Conclusion: In this study none of the cities studied had an appropriate level in mortality and birth, and health and social welfare indices. Therefore, efforts should be made to facilitate services that could enhance these developing indices.

Keywords: health equity, development level, numerical taxonomy, Mazandaran

J Mazandaran Univ Med Sci 2016; 26 (144): 336-340 (Persian).

سنجش سطح توسعه یافتگی شهرهای منتخب استان مازندران با رویکرد عدالت در سلامت

راحله زعفریان^۱

قاسم عابدی^۲

قهرمان محمودی^۳

چکیده

سابقه و هدف: شاخص‌های مختلفی برای تعیین سطح توسعه یافتگی یک کشور یا منطقه وجود دارد. در این میان، شاخص‌های عدالت در سلامت از مهم‌ترین شاخص‌های هر کشوری به شمار می‌آیند. لذا هدف از انجام این مطالعه، سنجش سطح توسعه یافتگی شهرستان‌های منتخب استان مازندران با رویکرد عدالت در سلامت در سال ۹۳ بود.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر توصیفی-تحلیلی بود که جامعه آماری را شهرستان‌های منتخب استان (بابلسر، ساری، تنکابن، آمل، نوشهر) تشکیل دادند. به منظور گردآوری شاخص‌های عدالت در سلامت از بانک داده‌های سازمان مدیریت و برنامه ریزی و شبکه‌های بهداشت و درمان شهرستان‌های مذکور استفاده گردید. در این مطالعه از تکنیک تاکسونومی جهت رتبه‌بندی شهرستانها استفاده شده است.

یافته‌ها: درجه توسعه یافتگی در شاخص‌های مرگ و میر و تولد در شهرستان نوشهر (۰/۵۷) و در شهرستان ساری (۰/۸۶)، شاخص‌های بیماری‌ها و حوادث در شهرستان آمل (۰/۵۰) و در شهرستان تنکابن (۰/۸۸)، شاخص‌های سلامت محیط و کار در شهرستان ساری (۰/۶۹) و در شهرستان بابلسر (۰/۸۹)، شاخص‌های سلامت خانواده و آموزش در شهرستان ساری (۰/۲۶) در شهرستان آمل (۰/۸۲) و در نهایت شاخص‌های رفاه اجتماعی از (۰/۸۲) در شهرستان ساری تا (۰/۹۶) در شهرستان تنکابن متغیر بوده است.

استنتاج: با توجه به نتایج از ۵ شهرستان مورد بررسی، هیچ کدام از شهرستان‌های منتخب به لحاظ شاخص‌های مرگ و میر و تولد، سلامت محیط و کار و رفاه اجتماعی و بهزیستی در سطح نسبتاً مطلوبی قرار ندارد. لذا اهتمام ویژه جهت تامین و جبران خدمات و امکانات اجتناب ناپذیر است.

واژه‌های کلیدی: عدالت در سلامت، درجه توسعه یافتگی، تاکسونومی عددی، استان مازندران

مقدمه

جهان امروز، جهانی است که در آن انسان به مرزهای بسیار والای علوم و فناوری دست یافته است. شتاب گرفتن و رونق فعالیت‌های توسعه، تغییر سبک زندگی، گسترش خطرات تهدیدکننده سلامت، حفظ و ارتقای سلامت را به عنوان محور توسعه مورد توجه قرار داده است (۲، ۱). عدالت یک اصل اخلاقی است که به طور

E-mail: IQ134589@yahoo.com

مؤلف مسئول: قاسم عابدی- دانشگاه علوم پزشکی مازندران

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

۲. دانشیار، مرکز تحقیقات علوم بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. مرکز تحقیقات مدیریت بیمارستان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۴/۸ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۵/۴/۱۴ تاریخ تصویب: ۱۳۹۵/۱۰/۶

منتخب، جمع آوری گردید.

با استخراج و طبقه‌بندی این داده‌ها، مراحل تحلیل تاکسونومی (تشکیل ماتریس استاندارد- تشکیل ماتریس فواصل مرکب- تعیین کوتاه‌ترین فاصله- محاسبه فاصله اطمینان- تعیین الگو یا سرمشق توسعه مناطق- رتبه‌بندی نهایی شهرها) به ترتیب بر روی آن‌ها انجام گرفت و در نهایت نتایج مدل مذکور محاسبه گردید و شهرهای استان با توجه به شاخص‌های عدالت در سلامت، در سه دسته، توسعه یافته، در حال توسعه و محروم رتبه‌بندی گردیدند.

یافته‌ها و بحث

بر اساس نتایج جدول شماره یک، سطح توسعه یافتگی در محور شاخص‌های مرگ و میر و تولد نشان می‌دهد که در مجموع هیچ یک از شهرهای منتخب در سطح توسعه بالا قرار نگرفته و ۲۰ درصد شهرستان‌های منتخب در سطح توسعه متوسط و ۸۰ درصد شهرهای منتخب در سطح توسعه محروم قرار گرفته‌اند. سلامت به فقدان بیماری یا فقدان شرایط ایجاد بیماری و تلاش جهت از بین بردن شرایط ایجاد بیماری اطلاق می‌گردد (۱۰). دسترسی عادلانه همه افراد جامعه به خدمات بهداشتی و درمانی باعث ارتقای سطح سلامت برای انجام فعالیت‌های اجتماعی شده و باعث ایجاد فضای رشد و توسعه در جامعه می‌گردد. اغلب مردم بر این باورند که سلامتی یکی از اجزای اساسی کیفیت زندگی می‌باشد (۱۱).

جدول شماره ۱: وضعیت برخورداری از شاخص‌های عدالت در شهرستان‌های منتخب استان مازندران

ردیف	وضعیت توسعه	نسبت توسعه یافته	در حال توسعه	عقب مانده
۱	شاخص رفاه اجتماعی-بهریستی	-	-	ساری، نوشهر، بابلسر، آمل، تنکابن
۲	شاخص سلامت خانواده و آموزش	ساری، تنکابن، بابلسر	نوشهر	آمل
۳	شاخص سلامت محیط کار	-	ساری	آمل، تنکابن، بابلسر، نوشهر
۴	شاخص بیماری‌ها و حوادث	آمل	بابلسر، نوشهر	ساری، تنکابن
۵	شاخص مرگ و میر و تولد	-	نوشهر	بابلسر، آمل، تنکابن، ساری

جدی با حقوق اساسی انسان‌ها مرتبط است (۳). وجود شواهدی برای تعیین بی‌عدالتی‌ها و عوامل ایجادکننده آن در کشور بسیار حیاتی است تا بستر لازم برای سیاست‌گذاری آگاهانه و مبتنی بر شواهد را فراهم نماید (۴). عدالت در سلامت می‌تواند شاخصی باشد تا از طریق اندازه‌گیری آن بتوان ارزیابی نمود که سیاست‌های به کار گرفته شده تا چه میزانی در توزیع منصفانه رفاه در جامعه توفیق داشته‌اند (۵). یکی از راه‌های سنجش بی‌عدالتی‌ها، ایجاد ابزاری جهت اندازه‌گیری و نشان دادن نابرابری‌ها است (۶). طبقات اجتماعی- اقتصادی برتر به لحاظ برخورداری از وضعیت بهتر، از کاربری‌های مطلوب‌تری برخوردارند (۷). در نتیجه‌گذار سلامت، دیگر شاخص‌های مرگ و میر به تنهایی نمی‌توانند وضع سلامت جوامع را به درستی منعکس نمایند (۸). وجود نابرابری و ابعاد آن از نشانه‌های مهم توسعه نیافتگی است. بنابراین با توجه به این که هدف اصلی توسعه حذف نابرابری‌هاست، بهترین مفهوم توسعه، رشد همراه با عدالت اجتماعی است (۹). این تحقیق بر آن بوده است تا در بهبود دیدگاه مسئولین و تلاش آن‌ها در جهت رفع نابرابری‌ها با هدف شناخت مناطق توسعه نیافته این استان به منظور انجام برنامه‌ریزی‌های منطقی برای رفع نابرابری‌ها نقش موثری ایجاد نماید.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر توصیفی- تحلیلی و شیوه جمع‌آوری اطلاعات اسنادی است. اطلاعات جمع‌آوری شده با استفاده از مدل تاکسونومی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته‌اند. هم‌چنین جهت تجزیه و تحلیل اطلاعات و ترسیم نمودارها و نقشه‌ها از نرم‌افزارهای SPSS-EXCEL استفاده شده است. داده‌های مورد نیاز در ۵ گروه شاخص‌های رفاه اجتماعی و بهزیستی، سلامت خانواده و آموزش، مرگ و میر و تولد، بیماری‌ها و حوادث و سلامت محیط و کار و از طریق سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و شبکه بهداشت و درمان شهرستان‌های

توجهی افزایش می دهد (۱۳). در محور شاخص رفاه اجتماعی و بهزیستی، در مجموع هیچ یک از شهرستان‌های منتخب در سطح‌های توسعه بالا و توسعه متوسط قرار نگرفتند و ۱۰۰ درصد شهرهای منتخب در سطح توسعه محروم قرار گرفته بودند. هدف تمام فرآیندهای توسعه و به خصوص توسعه منطقه‌ی، رفاه انسان است. این دید از توسعه، نه تنها افزایش رفاه بر حسب ارقام کلی را هدف میگیرد بلکه توزیع عادلانه‌تر آن بین نواحی مختلف و گروه‌های مردم را نیز شامل می‌شود (۱۴).

نتایج پژوهش نشان داد که شهرستان‌های منتخب از نظر برخورداری از شاخص‌های عدالت در سلامت همسان نبوده و اختلاف زیادی با یکدیگر دارند.

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت خدمات بهداشتی می‌باشد. بدین وسیله از راهنمایی‌های ارزنده اساتید محترم تشکر و قدردانی می‌گردد.

در محور شاخص‌های بیماری‌ها و حوادث در مجموع ۲۰ درصد شهرهای منتخب در سطح توسعه بالا، ۴۰ درصد در سطح توسعه متوسط و ۴۰ درصد در سطح توسعه محروم قرار گرفته بودند. در محور شاخص‌های سلامت محیط، در مجموع هیچ یک از شهرستان‌ها، در سطح توسعه بالا قرار نگرفتند؛ ۲۰ درصد شهرستان‌های منتخب در سطح توسعه متوسط و ۸۰ درصد در سطح توسعه محروم قرار گرفتند. در صورت وجود و شیوع بیماری، توسعه پایدار محقق نخواهد شد، و بدون ایجاد محیط سالم و بدون تأمین خدمات بهداشتی و درمانی، سلامتی افراد جامعه تداوم نخواهد یافت (۱۲). در محور شاخص سلامت خانواده و آموزش در مجموع ۶۰ درصد شهرستان‌های منتخب در سطح توسعه بالا، ۲۰ درصد در سطح توسعه متوسط و ۲۰ درصد در سطح توسعه محروم قرار گرفتند.

سرمایه گذاری در توسعه منابع انسانی، به ویژه آموزش و سلامت، بهره وری و درآمد را به میزان قابل

References

1. Delghoshaei B, Tabibi SJ, Pahlavan P. Providing the pattern of Human Resource Development in Iran healthcare, research magazine of medicine college, Shahid Beheshti University Medical Science and Health Service 2007; 31(4): 317-325.
2. Abedi G, Rostami F, Nikpor B. Analyzing of regression model of environmental health quality of residential in slum areas. International Journal of Collaborative Research on Internal Medicine & Public Health 2012; 4(2):137-143.
3. Dahiels N, Kennedy BP, Kawachi I. Why justice is good for our health: the Social determinants of health inequalities. Daedalus 1999; 128(4): 215-251.
4. Torkaman Nejad S, Nasiri Pour AA, Maleki MR, Riyahi L. Assessing Justice Measurg in Health in Iran. Management of Health and Treatment 2012; 4(1-2): 20-31.
5. World Health Organization (WHO): (Commission on Social Determination Of Health). Closing the gap in a generation: health equity through action on the social determinants of health. Final report of the commission on social Determinants of Health. Geneva: World Health Organization; 2008.
6. Perrin VA. (WHO): Social Determinants of Health. Health AFF (Millwood) 2013; 32(11): 2060.
7. HatamiNejad H, Farhoodi R, Mohammad poor Jaber M. Analyzing Social inequalitisin

- having civil service (case study). Human Geographical Research 2008; 65(3,65): 71-85.
8. Murray C, Salomons JA, Mathers CD, Lopez AD. Summary Measures of Population Health: Concepts, Ethics, Measurement and Application. Geneva: World Health Organization (WHO); 2002.
 9. Sun S, Chen J, Johannesson M, Kind P, Xu L, Zhang Y, et al. Regional differences in health status in China: Population health-related quality of life results from the National Health Services Survey 2008. Health Place 2011; 17(2):671-680.
 10. Zangi Abadi A, Amirazodi T, Parizadi T. Spatial analysis of health service development indicators in kurdestan. Geography 2012; 10(32): 199-215.
 11. Laverack G. Health promotion practice: power and empowerment. New York: Sage Pub; 2004.
 12. Von Schirnding Y. Health and sustainable development: can we rise to the challenge? Lancet 2002; 360(9333): 632-637.
 13. Mundle S. Financing Human Development: Some Lessons from Advanced Asian countries. World Development 1998; 26(4): 659-672.
 14. PourMohamadi M, Zali N. Regional Disparities Analysis and Development Foresight (Case Study: East Azerbaijan Province). Geography and Planning 2010; 22: 29-64 (Persian).